

РЕШЕНИЕ

№ 161

гр. С., 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - С., 14-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ася Събева

Членове: Е. Тахчиева
Мария Янк. Иванова Вранеску

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Мария Янк. Иванова Вранеску Въззивно гражданско дело № 20231000502760 по описа за 2023 година

С решение № 84 от 2.08.2023 г. по т. д. № 161/2022 г., СОС, I с-в, ОСЪЖДА ЗК "Лев Инс" АД да заплати Н. А. Г., сумата от 20 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, от ПТП на 5.05.2022 г., ведно със законната лихва от 10.09.2022 г. до изплащането, като ОТХВЪРЛЯ иска по чл. 432, ал. 1 КЗ (отм.) за неимуществени вреди за разликата до пълния предявен размер от 30 000 лв. и за периода 10.06.2022 г. – 09.09.2022 г. за лихви.

Срещу решението, в частта над присъдената сума от 4 000 лв. за неимуществени вреди, е постъпила въззивна жалба от ответника ЗД „Лев Инс“ АД. Оспорва изводите на съда, като поддържа, че присъденият размер е завишен, не е съобразен с принципа за справедливост, икономическия критерий, обичайната практика на съдилищата. Твърди, че съдът не е изложил конкретни мотиви за формирането на крайния си извод, както и че събраните доказателства не установяват, че ищецът е претърпял неимуществени вреди от такова естество, че да се налага обезщетяването им с определения от съда висок размер на обезвреда. Счита, че пострадалият е съпричинил с поведението си вредните последици, тъй като в качеството си на пешеходец е

нарушил чл. 113 ЗДвП, което не е съобразено от СОС. Моли да се отмени решението в обжалваната част и да се присъдят разноски.

Отговор по тази въззивна жалба не е депозиран.

Срещу решението е постъпила **насрещна** въззивна жалба от Н. А. Г., който счита, че следва да му бъде присъдена цялата искова сума, тъй като е претърпял тежки травми, имал е загуба на съзнание, болки в тази и гърба за продължителен период, довели до щадяща походка, хематом на дясното бедро. Поради това претендира отмяна на решението в отхвърлителната част и осъждане на ответника за още 10 000 лв., ведно с разноски.

В писмен отговор ЗК „Лев Инс“ АД оспорва насрещната въззивна жалба.

Въззивните жалби са подадени в срок срещу валидно и допустимо съдебно решение, преценено като такова в съответствие с чл. 269 ГПК.

Софийски апелативен съд при преценка на доводите на страните и доказателствата по делото намира следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

Ищецът Н. А. Г. твърди, че е пострадал от ПТП, реализирано на 5.05.2022 г. около 19.45 часа в с. Скравена, общ. Ботевград, докато пресичал пътна лента с две платна пред дома си. Твърди, че виновен за инцидента е водач на лек автомобил, който се движел с несъобразена скорост, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника. От ПТП ищецът получил фрактури на 5-то, 6-то и 7-мо ребра в дясно, подкожен хематом в дясно бедро, тъй като бил ударен в дясната зона на тазовата област. Получил болки в поясната област и дясна тазобедрена става, дясна ингвинална гънка, имал трудности при изпъване на крака си в тазобедрената става в дясно и това налагало да щади дясната тазобедрена става при ходене. За болките, които все още продължавали, претендира обезщетение на неимуществените вреди в размер на 30 000 лв., ведно с лихва от 10.06.2022 г. до окончателното изплащане, както и направените разноски.

Ответникът ЗК „Лев Инс“ АД оспорва исковата претенция изцяло. Намира, че ПТП не е реализирано по вина на застрахования при него водач. Счита, че поради нарушение на чл. 113 ЗДвП поведението на ищеца е единствената причина за ПТП – внезапно пресичане на необозначено място в

тъмната част на денонощието. Претендира разноски.

От събраните доказателства, преценени в съответствие с доводите на страните във въззивното производство, се установява следната фактическа обстановка:

Страните не спорят, че е настъпил инцидент при който е пострадал като пешеходец ищецът Г., както и че причинилия ПТПто водач на на МПС е застрахован при ответника. Това се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Представен е протокол за ПТП на КАТ с нечетлива дата, протокол за повикване на екип на Спешна медицинска помощ с дата 4.5.22г. , с час на повикване 19.45, на място 19.50ч., както и представените медицински документи за обслужването на пострадалия Н. Г. на 4.05.22г. от екип на спешна медицинска помощ при ФСМП, филиал Ботевград, застрахователната полица на автомобила.

Св. М. Г. Д. разказва, че държи магазин на улицата, от където тръгнал пешеходеца. Времето било дъждовно. Видял, как момичето, което шофирало било в насрещната лента, изхвърлило пешеходеца на капака, на стъклото, той паднал, а свидетелят като отишъл да го види бил в безсъзнание. Твърди, че в този момент ищецът бил вече почти пресякъл, свидетелят го питал нещо, пешеходецът се извъртял и това го спасило, защото така тя го ударила отзад, иначе щяла да му счупи колената. Паднал първо върху капака и стъклото на колата, а после се паднал по гръб на пътя, като си ударил и главата. Колата дошла изневиделица, а момичето казало, че навлезнало в насрещната лента, тъй като имало автомобили пред магазина. Според свидетеля нямало никакви коли, когато гледали после на камерата.

Св. М. Н. Ц. сочи, че инцидента станал пред него – бил на мивката и чул как нещо изтупало, когато отишъл видял да лежи по очи човек. Десет минути се чудели какво да го правят, той лежал и не отговарял като го викали по име. В болницата даже не му правили снимка, свидетелят го прибрал, с жена му го лекували в домашна обстановка, мазали го с обезболяващи, давали му таблетки, но той не можел да спи, не можел да се обърне. Синът му дошъл и после го закарали след два дни в С. където се установило, че има счупени ребра. Като го изписали не можел да вдига нито ръката, нито да седне спокойно, и сега още имал дърпане от дясната страна, боляло го, обслужвал се сам, но бил в къщи по цял ден през лятото, не ходел на работа, изпитвал

болки при физически натоварвания. Психически и до сега бил като див заек, когато го гонят кучета, едва ли не отгоре да не го ударят, шок било за него, но имал и други притеснения, тъй като жена му и синът му починали. Свидетелят му помагал за дървата, защото той не можел да се справи. Пиел много и различни видове обезболяващи лекарства. Ищецът имал жилище и в С., но сега ходел на село много често, защото правели пристройка. По принцип ищецът бил жизнен, атлетичен човек, дори и сега на 70 години ходел на работа.

Свидетеля Н. Н., шофьора причинил ПТП, също не отрича участието си в ПТП-то станало на 04.05.22г.. Движела се с автомобила през селото посока Ботевград, със скорост не повече от 50 км.ч.. Пътя бил с две ленти. В нейната лента имало автомобили и тя се опитала да ги заобиколи, поради което навлязла в насрещната лента. Пешеходеца изскочил изведнъж на пътя, от дясно. Движел се с гръб и е говорил с някого. Не е имала видимост към него преди да изскочи на пътя. Набила веднага спирачки и спряла, но удар се реализирал в десния фар на автомобила. Излязла от колата, извикали се линейка и полиция. Пострадалия бил контактен и адекватен. Усетила мирис, поради което направила извод, че е употребил алкохол. Останала на местопроизшествието докато пострадалия се върнал от болницата към 22 ч.

Приетата СМЕ, която стъпва на данните от приложената по делото медицинска епикриза от престоя в болница на пострадалия Г., е дала становище, че ищецът получил счупване на три ребра в дясната гръдна половина, мекотъканно увреждане (кръвонасядане), ангажиращо седалището вдясно и дясното бедро. За счупванията се е възстановявал за около 2 месеца. Посочено е, че този тип фрактура са съпроводени със значителни болки при движение на тялото, дишане, кихане, кашляне, смях и др., поради което спазването на постелен режим в рамките на около 30-40 дни е препоръчителен. В същото време е необходимо пострадалият да се движи за предотвратяване на застойни промени в белия дроб.

Приетата САТЕ е установила, че в светлата част от денонощието, при дъждовно време, но с нормална видимост, в населеното място с.Скравена се движел лек автомобил със скорост около 50 км/ч по двупосочно платно, с по една лента за посока. Лекият автомобил се отклонил в ляво, навлязъл *изцяло* в лентата за насрещно движение и с челната си дясна част ударил пресичащият

платното за движение ищец, който се движел отдясно наляво спрямо посоката на движение на автомобила. Пешеходецът паднал на платното, а автомобилът се е установил на място. Към момента на навлизане на пешеходецът на платното за движение той не е попадал в опасната зона за спиране на автомобила, при което за водачката на процесния автомобил ПТП е било предотвратимо, ако тя своевременно е предприела действия за намаляване или спиране, не се е намирала в лентата за насрещно движение, и се е движела възможно най-вдясно на платното за движение. Относно пешеходецът също е посочено, че той е можел да предотврати ПТП ако се е съобразил с приближаващия автомобил. Вещото лице не е установило данни за налична в близост пешеходна пътека.

При така очертаната фактическа обстановка по спорните въпроси се налагат следните правни изводи:

Установява се от доказателствата по делото и страните не спорят относно факта на реализираното ПТП. С обжалваното решение на първоинстанционния съд е прието, че то е настъпило на 5.05.2022 г., така се твърди и в исковата молба. От събраните писмени доказателства – талона на бърза помощ и вписване в техния дневник, и показанията на свидетелката Н. обаче по категоричен начин се установява, то да е настъпило на 4.5.2022г. между 19 и 20 часа, в светлата част на деня при мокър път. Поради това настоящия състав приема, че датата на произшествието е 4.05.22г., като се касае за фактическа грешка в исковата молба и погрешен фактически извод за това в решението на СОС. Нямаме твърдение между същите страни да има две ПТПта, нито пък това може да се извлече от свидетелските показания и писмените доказателства, поради което САС приема, че именно това е датата на настъпилото ПТП - 4.5.2022г. между 19.00ч. и 20 ч., и именно от него ищецът е получил тези травматични увреждания. От свидетелските показания безспорно се установява, че е имало удар от страна на автомобила и пешеходеца е блъснат, като от удара първо е паднал върху капака на автомобила и после е паднал на пътя по гръб. СМЕ безспорно установява, че получените травми може да се получат от този удар. Макар и счупванията на трите ребра да са установени в болница чрез снимка и КТ около 10 дни след удара, то тези счупвания са с давност сочеща като момент на получаването им момента на ПТП, за което говори липсата на калциеви отлагания в зоните на фрактурите, които са характерните за стари фрактури. Този извод на

експертизата съдът приема, за да направи извод, че процесното ПТП е причинило фрактурите на Н.Г. и е станало причина за претърпените болки и страдания за период от около два месеца.

От събраните доказателства – Протокол за ПТП и САТЕ се установява, че водачът на МПС е предизвикал произшествието с виновното си и противоправно поведение, тъй като не е пропуснал пресичащия пешеходец, след като е предприел неправилна маневра, навлизайки в насрещното платно, където е ударил преминаващия мъж. Водачът не се е съобразил с предписанието на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП и чл. 116 от същия закон да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците, и по специално възрастните хора - § 6а, т. 75. Нарушен е и чл. 16, ал. 1, т. 1 от закона, според който на пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено, когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне. Съдът приема, че в случая се установява, че не е изпълнявана маневра заобикаляне, тъй като не се доказва да са били налични спрели превозни средства. Водачът е имал техническа възможност да избегне реализиране на ПТП, ако се е движел само в своята лента за движение от дясно и не е бил навлезнал в насрещната такава, както се сочи и от приетата САТЕ. Удара е станал в насрещната лента за движение. Това показва, че пешеходеца е преминал безпрепятствено дясната лента, в която се е движел автомобила и ако автомобила не е свил наляво навлизайки в насрещната лента удара е щял да бъде избегнат. Предвид на това макар и да не е пресичал на пешеходна пътека съдът не приема пешеходеца да е съпричинил удара, тъй като не е нарушил правилата на чл. 113 от ЗДвП. Вярно е, че е могъл да види колата, но той е пресякъл своевременно нейното платно и не е длъжен да предвиди, че тя ще навлезе в насрещното движение. Внезапното излизане на пътя от пешеходеца из между коли се твърди само от причинилата ПТП свидетелка Н., не се потвърждава от показанията на другите свидетели, поради което съдът не кредитира тези показания в тази им част, доколкото ползват свидетелката. Експертизата сочи, че видимостта на шофьора при тази пътна отсечка е била ясна и той е могъл да види от далеч пресичащия пешеходец. При тези изводи настоящия състав приема, че по делото не се доказва възражението за съпричиняване.

Събраните доказателства установяват, че ищецът (на приблизително 70 г. към датата на събитията) е пострадал като пресичащ *пешеходец*. Установява се, че от ПТП той е получил фрактура на три ребра, травматични увреждания на меките тъкани в областта на тазобедрената става и десния крак. Няма установени категорични данни, че той е изпаднал в безсъзнание, свидетелските показания за липсата на реакция непосредствено след инцидента не са достатъчни в тази насока. Ищецът е търпял болки и страдания с голям интензитет първите два месеца. Сега макар и само при натоварване също търпи болки, които макар и с намален интензитет налагат употреба на медикаменти. Възстановяването от фрактурите е продължило в обичайния за това период от 1-2 месеца. Няма данни за драстично ограничение на ежедневието, необходимост от спазване на строг постелен режим или необходимост от постоянна помощ при обслужването. Безспорно пострадалият е преживял шок от събитията, което следва да се отчете при определяне на размера на обезщетенето.

Съдът, съобразявайки времето на търпени болки, възрастта, психоемоционалните последици, сегашното здравословно състояние, обичайната практика на съдилищата с оглед чл. 52 ЗЗД, а така също и обществено-икономическите условия към датата на инцидента, приема, че присъдената сума от 20 000 лв. е съответна за обезщетение на така претърпените неимуществени вреди. По отношение дължимостта на законната лихва и нейния момент няма оспорване спор, а и тя е акцесорна последица от уважената претенция за главницата.

Предвид гореизложеното жалбата на застрахователя се явява неоснователна. При съвпадане изводите на настоящата въззивна и първа инстанции решението на СОС в частта, с която е уважил исковата претенция следва да се потвърди.

Насрещната въззивна жалба на Н.Г. в отхвърлителната част на решението на СОС, за разликата над 20 000 лв. до сумата от 30 000 лв. предвид приетото по-горе за размера на дължимото обезщетение, че съобразно претърпяната увреда на здравето същото следва да е в размер на 20 000 лв., също се явява неоснователна. Решението на СОС в отхвърлителната част също следва да бъде потвърдено.

При този изход по въззивните жалби и доколкото всяка от страните

претендира и е представила списък и доказателства за разноските, на всяка от тях следва да се определят и присъдят разноски съобразно уважената и отхвърлената част. На пълномощника на въззиваемата страна Н.Г. се следват разноски за адвокатско възнаграждение по отхвърлената въззивна жалба на жалбоподател ЗД Лев Инс в размер на 400 лв. платими на адвокат С. К. Н. на осн.чл.38 от ЗАдв. вр.чл.7,ал.2,т.2 от Наредба № 1 от 2001г... На въззиваема страна ЗК Лев Инс АД представляван от юрисконсулт В. по насрещна въззивна жалба се следват разноски само за юрисконсултско възнаграждение , което съдът определя в размер на 360 лв. на осн.чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр.чл.25,ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воден от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № 84 от 02.08.2023г., д.161 от 22г. СОС, 1 търговски състав, с което ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 , с адрес на управление гр.С., бул.Симеоновско шосе № 67А е осъдено да заплати на Н. А. Г. ЕГН *****, с адрес гр.***, ул.*** № **, ап.*, съд.адрес гр.***, бул.*** № **, ет.*, чрез адв. С. К.Н. сумата от 20 000 лв. обезщетение за неимуществени вреди на осн.чл.432 ГПК , в едно със законната лихва от 10.09.2022г. до окончателното заплащане на сумата, както ѝ в частта, с която исковата претенция е отхвърлена за разликата над 20 000 лв.

ОСЪЖДА ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 , с адрес на управление гр.С., бул.Симеоновско шосе № 67А да заплати на адвокат С. К. Н. ЕГН *****, с адрес гр.***, бул.*** № **, ет.*, на осн.чл.38 от ЗАдв. сумата от 400 лв. / четиристотин/ адвокатско възнаграждение за въззивното съдебно производство .

ОСЪЖДА Н. А. Г. ЕГН *****, с адрес гр.***, ул.*** № **, ап.*, съд.адрес гр.***, бул.*** № **, ет.*, чрез адв. С. К.Н. да заплати на ЗД „ЛЕВ ИНС“ АД ЕИК 121130788 , с адрес на управление гр.С., бул.Симеоновско шосе № 67А сумата от 360 лв./ триста и шестдесет лева / разноски за въззивното производство .

Решението може да се обжалва пред ВКС в месечен срок от

съобщението до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____